

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

BRÆNDPUNKTET.

Nr. 4.

Marts

1912.

Det er ganske utroligt

hvor megen Edder og Galde, der efter hvert Nummer af „Brændpunktet“ flyder ud over dets Redaktører. De usleste Smaating er Genstand for Kritik, vi nægter selvfølgelig ikke, at denne somme Tider kan være berettiget, men den Form den har nu, er ganske forkastelig. Vi vil her ved en Gang for alle sige, at der absolut ikke vil blive taget Hensyn til mundtlige Klager, Bladets Journalistik vedrørende. Altsaa, frem med Blæk, Pen og Papir! For at der kan være den rette Kontakt mellem et Blad og dets Læsere, maa Abonnenterne naturligvis have Lov til at udtale sig om Bladet. Vi vil derfor med Glæde modtage skriftlige Henvendelser, ligesom vi gerne ser, at vore Læsere selv skriver Bidrag til Bladet om Emner, der interesserer dem.

Vi har denne Gang dristet os til at udvide Bladet, saa det bliver større og tospaltet, i Haab om, at vi nu vil kunne sælge det i sførre Oplag end før. Det har forundret os, hvor faa Købere det har paa Skolen. Da

„Brændpunktet“ jo kun kommer 1 Gang om Maaneden skulde man tro, at de fleste kunde have Raad til at ofre de 10 Øre, det koster. Jo flere Købere vi faar, desto bedre Udstyrelse kan vi give det; det er heller ikke umuligt, at vi snart vil kunne nedsætte Prisen, hvis det vinder tilstrækkelig Tilslutning.

Kære Læser! Virk derfor i egen Interesse for „Brændpunktets“ Udbredelse!

Red.

M.S. „Selandia“

Danmarks Vej til Ros og Magt.

Allerede i mange Aar har man anvendt Dieselmotorer, baade i Landbrugets Tjeneste og paa Søen; men det har dog kun været, hvor Talen var om mindre Maskiner, som f. Eks. til Fiskerkuttere.

Det er da ganske naturligt, at den Tanke er kommet frem, at Dieselmotoren ogsaa maatte kunne anvendes til selve de store Oceanflyvere.

Men her møder man en stor Vanskelighed, nemlig at reversere Maskinen fra fuld Fart frem.

I mange Lande har man forsøgt at løse denne Opgave, men ingen Steder har man opnaaet noget virkeligt Resultat.

I Italien har man bygget Motorer paa indtil 1000 H. K., i Tyskland ligeledes, men da det bekendte Dieselkompagni i Nürnberg forsøgte at bygge en Motor paa hele 3000 H. K., eksploderede den og dræbte en Mængde Mennesker.

Det er Danmark, der først har løst denne store Opgave, idet Direktør Ivar Knudsen, Overingeniør O. E. Jørgensen og Driftsbestyrer A. F. Jensen, paa Burmester & Wains Værft har konstrueret og bygget til Østasiatisk Kompagni det første store Ocean-Dieselmotorsklb — „Selandia“.

Den største Forskel fra Dampskibe, som Selandias graalvide Skrog ved første Øjekast frembyder, er naturligvis, at den fuldstændig mangler Skorstene. Men ogsaa inden i opdager man, at man befinder sig paa et nyt og mærkeligt Skib. Der er ingen snavsede Maskinrum med grimme Kulbunker og tilosede Fyrbødere, nej, alting er rent og ordentligt.

Drivkraften i Skibet bestaar jo nemlig af to 8-cylindrede Motorer, paa tilsammen 2500 H. K. Disse to Motorer kan drive Skibet med fuld Last frem med en Fart af 13 Knob, hvilket er meget for en Fragtbaad. Til Sammenligning tjener, at vore hurtigste Passagerdampere, hvoriblandt „Dronning Maud“ og „Kong

Haakon“ skyder en Fart af ca. 16 Knob.

Den store Fordel ved Dieselmotorerne er, at de ikke optager mere end $\frac{1}{4}$ af den Plads, en Dampmaskine med Tilbehør vilde tage, og at der ikke behøves mere end det halve Mandskab til at passe dem.

Skorstenen unødvendiggøres ved, at Udstødningen fra Motorerne sker gennem Mesanmasten.

Naar man tager i Betragtning, at man befinder sig paa en Fragtdamper, bliver man meget forundret, naar man træder ind i den Opbygning, der findes midtskibs. Man kommer nemlig ind i en Række luksuriøst udstyrede Rum, saa man faar Indtryk af at befinde sig i en fin Privatbolig og ikke i et Skib. Kahytterne er usædvanlige store og udstyrede med Senge, elegante Vaskeborde, Skriveborde o. s. v.

En stor Behagelighed er det, at der er rigtige Vinduer, ikke disse ækle „Køjer“. Foruden Kahytterne findes der i selve Opbygningen en stor elegant Spisestue og en Dagligstue i Citrontræ. Ovenover er der en Rygesalon og nogle særlig fine Kahytter, som baade er Soveværelse og Dagligstue. Der er Toiletrum med Badeværelse og W.C. for to og to Kahytter. Alt i alt er der gjort saa meget for de 20 Passagerer, som Skibet kan medtage, at man næsten synes det er for meget.

I det moderne Skib, som det er, er der naturligvis traadløs Telegraf, elektrisk Lys, o.s.v., hvortil Elektricitet leveres af en Dynamo, som drives af Dieselmotoren. Dynamoen leverer ogsaa Strøm til Dæksmaskinerne, Spillene og Styremekanismen.

„Selandia“ foretog sin første Prøvefart d. 30. Januar, senere har den foretaget flere andre, som forløb i alle Henseender udmærket. Skibet manøvrerede fortræffeligt og gik overordentlig støt i Søen.

Sidst i Februar afgik „Selandia“ saa, under Kapt. Gabes Kommando, fra København, for at foretage sin første Oceanrejse efter at have ladet Cement i Nørresundby. Skibet skal jo desværre ikke blive i vore hjemlige Farvande, men gaar i Østas. Ko.'s Rute fra Genua til Bangkok. Først skal det imidlertid agere Kongeskib i 2 Maaneder for den siamesiske Konge, da det er Meningen, at Burmeister & Wain en Gang i Fremtiden skal levere et rigtigt Dieselmotor-Kongeskib.

Overfarten til London var lige saa vellykket som alt andet ved dette vidunderlige Skib, og naar vi ser hvilken Begejstring Skibet vakte ved sin Ankomst der, og senere til Antwerpen, har vi al Grund til at være stolte af vort Skib „Selandia“, og af vore to store Institutioner Burmeister & Wain, og Østasiatisk Kompagni.

R-e.

Grev Bonde & hans Hus.

—:—

Det er et mærkeligt Stykke — dette Helge Rodes nye Skuespil „Grev Bonde og hans Hus“, men det er en smuk Aften, gribende og paa enkelte Steder storslaaet i Form som i Udførelse. I grove Træk behandler Skuespillet Kampen mellem Idealisten Grev Bonde, i hvem det ikke er svært at genkende Tolstoj, og den praktiske Grev Steen, og medens Grev Steens Søn Henrik fuldstændig gaar op i Bondes Ideer, vakler dennes Søn længe frem og tilbage, indtil han til sidst gaar over paa Modpartens Parti og bliver Arving paa Godset Steenslundeborg, da Grev Henrik har brudt med sin Fader. Det er nogle underlige Mennesker, Helge Rode fremtryller, lidt overdrevne i deres Tegning, men saadan beskafne, at de gør et overmaade virkeligt Indtryk, selv om man ikke kan sympatisere med dem. Dr. Mantzius har som den gamle Levemand Grev Steen en glimrende Rolle, som han udfører overlegent fortræffeligt; han behersker fuldstændigt 2. Akt, hvor han med sine rystende Oldingehænder krampagtig holder fast ved sin nøgterne illusionsløse Levemaade og fordømmer, knuser og kvæler de Idealspirer, som var vækkede i Johannes Bondes Bryst. Den unge, mørke Grev Henrik Steen (Hr. Roose) har en fanatisk, bestemt Karak-

ter, hvis Beslutsomhed og Fastman uvilkaarlig maa bøje sig for. Fru Jonna Neiendam virker smukt, men kedelig som Grev Bondes prosaiske Hustru, hvis idelige Tanke er at faa Børnene godt forsørget. Med Grev Bondes Søn har Hr. Johannes Poulsen for en Gangs Skyld været uheldig; man mærker i det Ydre intet til de uhyre Sjælekampe, som nødvendigvis maa foregaa i det Indre hos denne unge Mand, hvis Sind svajer og vakler mellem Bondes Idealer og Gudfaderens verdslige Tanker om Livet; endnu mere uforstaaelig gøres hans Skikkelse ved et vist gaadefuldt Forhold til en ung, vægelsindet Dame, der er Sekretær hos Grev Steen. Selve Tolstojs eller Grev Bondes Rolle udføres med Værdighed og overbevisende Kraft af Hr. Neiendam, der med sin smukke Maske gør et kønt og indtagende Indtryk. Med sin plumpe Maske gør et kønt og indtagende Indtryk. Med sin plumpe Maade at elske Livet og dets Goder paa — uden dog brat at bryde med Faderens Ideer — staar med sine godmodige Morsomheder og sin barnlige Naturlighed som et tiltalende, forstaaeligt Menneske imellem de andre Kuriositeter — David Bonde, som faar en virkelig og interessnt Udførelse af Hr. Poul Reumert.

Det er en Aften fuld af Overraskelser og spændt Forventning, som holder sig gennem de to første Akter, men slappes og for-

svinder i den sidste. Lidt ubehjælpelig med sin Rabaldertale til Journalisterne, som har nogle plumpe, humoristiske Scener i Stykkets Periferi, og ved sin noget langtrukne Slutning forekommer den sidste Akt noget skuffende mod de andre. Med Rette beskylder dér alle Grev Bondes praktiske Sønner ham for aldrig at have kendt, hvad Fattigdom, Kreditorer og Gæld vil sige. Han var jo begyndt som Greve, og havde levet sin Ungdom netop saa muntert som de selv lystede at gøre det. Saa ramler det hele sammen for den gamle; han tror ikke mere paa sine egne Idealer, han regner ikke mere Kærligheden i Fattigdommen for det mest saliggørende i Verden; han kalder sig selv en gammel Nar og Løgner, og midt om Natten gaar den syge, af Sindsbevægelser overvældede Olding ud i den kolde Nat, hvor Vinden suser, „for at søge efter sin Sjæl.“

Er vi Mennesker da virkelig saa skrøbelige som Hr. Helge Rode mener? Er det os virkelig umuligt at holde fast ved vore Idealer? Er det umuligt selv for en saadan storslaaet Natur som Tolstojs? Jeg skulde tro, at Idealer, som dog til Slut maa opgives, er rent forkerte og passer ikke til denne Verden. Grev Bonde raser mod Kapitalisterne; men hvad hjalp det, om disse skænkede alle deres Rigdomme bort til de fattige, saa blev de jo uforskyldt Kapitalister og

havde sikkert ikke Spor af Idè om at bruge deres Penge paa rette Maade.

Men — som sagt — det er et mærkeligt smukt og gribende Stykke, dette Helge Rodes nye Skuespil „Grev Bonde og hans Hus“, som i denne Tid opføres paa det kgl. Teater.

B-n.

Fra Skolen.

Miss Evelyn Heepe's Recitationeaften

den 21de Februar i Skolens Gymnastiksal havde samlet ca. 150 Tilhørere fra forskellige af Byens Skoler. Desværre var der af vor Skoles Elever langt fra udvist tilstrækkelig Interesse.

Som første Nummer paa Programmet stod J. K. Jerome: „That Telephone“. Det er en meget taknemlig Opgave for en Recitatrice, men det absolut komiske syntes ikke at være Miss Heepes stærke Side.

I „The Wooing of Katharine“ erfarede man, at Miss Heepes franske Udtale var ligesaa smuk som den engelske, medens „La Belle Dame sans Merci,“ vistnok gik over de fleste Hoveder.

Saa kom som en Hyldest til Dickens to Brudstykker af hans Værker: „The Death of Dora“ (David Copperfield) og „Fezziwiggs Ball“. Hvor forskellige disse to end er, har de dog begge den rigtige hyggelige Dickens-Stemning, og denne for-

stod Miss Heepe udmærket at skabe. Baade den førstes Alvor og den andens smittende Munterhed blev levende for Tilhørerne og Bifaldet var stærkt og for-tjent.

Endnu mere Lykke gjorde dog Kiplings: „The Beginning of the Armadilloes“. Kipling er aabenbart Miss Heepes Specialitet.

Senere fik man „The Revenge“ af Tennyson, hvis højtidelige Præg gjorde sin Virkning.

En lille Humoreske: „Lady Midas at Home“ dannede Afslutningen paa den vellykkede Aften.

Kritiker.

Kære „BRÆNDPUNKT“.

Der eksisterer forfængelige Mennesker overalt, ogsaa blandt Skoleelever. Jeg for min Part anser ikke Forfængelighed for noget daarligt — som maaske nogle gør —, thi jeg holder nu engang af at se ordentlig ud. Derfor henvender jeg mig til Dig, for at bede Dig skaffe mig og mange andre, et Spejl, en Klædesbørste og en Skobørste i Omklædningsværelset.

Med Tak for Optagelsen
din ærbødige

Forfængelige.

For ikke at fornærme den ærede Indsender optager vi følgende Vittigheder:

Da Phister engang var i Sel-skab, kom en Dame til at sætte

sig ovenpaa hans medbragte
Noder, han sagde derfor til hende :
„Ja, undskyld Frue, men mine
Noder er ikke for Blæseinstru-
menter.

* * *

Phister mødte en Dag en
bekendt Skuespiller, som havde
taget sig et Par Brilller, og han
sagde til ham: „Haha, saa Du
har faaet Brilller, hvad ser man
i dem?“ Skuespilleren svarede,
idet han nøje betragtede Phister:
„For Øjeblikket ser jeg en Æsel.“
Hvorpaa Phister udbrød: „Det
var Pokkers! det er altsaa Spejl-
briller, du har faaet dig.“

Lade.

Da Mie faldt i Vandet —

—:—

I Aaret attehundred fem' og
tres —
det her med Skam vi maa be-
kende —

da var vi allesammen utilfreds'
med Tyskekrigens sørgelige Ende.

Jer, kære Venner, jeg fortælle
kan,
at alting da var rent af Lave;
og galt var ogsaa dette Springe-
vand
i Fjerde Kristjans rosenborgske
Have.

I Springet stod en Svane under-
fuld,
hvis Hals man saa med Vande
vælde;

paa Ryggen af den sad en Yng-
ling huld,
saa mørk og grøn af Fugt og
Mos og Ælde.

Og rundt omkring der var et
helt Bassin
med ganske smaa og lave Kanter
og udenom en herlig Blomster-
eng
og Bænke til ens gamle, rare
Tanter.

Sært højt da Vandets Straale-
bundter gik,
og klar — det var dets Overflade;
dengang endnu man havde ej
for Skik
i Byens Springevand — afklædt
at bade.

Dengang kun stod det smukke,
fine Slot
helt uden Lyder eller Pletter,
og ej man saa til Skræk og
„Spe og Spot“
Hr. Hørups og de andre Statu-
etter.

Og derfor brugte man, naar der
var Tid,
en Tur i Haven at indrette
og vandre op og ned og hid
og did —
det gjorde ofte Tante Henriette.

Mens hun paa Bænken sad en
skønne Dag,
og jeg og Mie, vi var glade,
som der vi laa paa vores liden
Bag
og gravede i Sandet med en
Spade.

Da pludselig vi fik en lys Idé —
vi var jo Børn og intet mere —
i Vandets klare Dyb vi ville se,
paa Springvandskanten begge
balancere.

Se, Mie er nu overmaade kæk;
dumdrstig hun sin Lykke følger,
men saa hun falder og — oh,
vilde Skræk!
forsvinder i de store, grumme
Bølger.

Fra Bænken hist der lød et lille
Skrig,
og Tante kasted' Strikketøjet;
Jeg vented' snart — oh, Gud —
at se et Lig,
men saa kun hende over Vandet
bøjet.

Jeg vidste ej det allermindste
Raad,
Og Tankerne løb løbsk i Panden.
Jeg vilde hente vist min lille
Baad —
Og løb — som om jeg blev for-
fulgt af Fanden.

Til sidst jeg kom da hjem i Lunte-
trav
til Huset, som tilhørte Fatter.
Lidt Skrædderi og sligt — det
var hans Lav
og Mie „hanses allerbedste
Datter“.

Og holdende mod Graaden end-
nu Stand
jeg sagde, hvad var forefaldet:

„Min Søster gled og sank i
Springevand —
— og — Mie — druknede be-
stemt — i Faldet.“

Med graadkvalt Stemme lød de
Sorgens Ord;
sørgmodigt maatte Fader nikke:
„Hvor blev hun a', det lille, søde
Nor?“
Mit Svar det var: „Det ved jeg
saamænd ikke!“

Men Lykken stod dog bi den
unge Mø.
— til Slut jeg maa fortælle
dette —
og reddet blev hun af den salte
Sø“
af hendes gamle, rare Tante
Jette.

Men dette ej man rigtig regne
kan,
thi alting var jo rent af Lave,
og galt var ogsaa dette Springe-
vand.
i Fjerde Kristjans, Kongens
gamle Have.
D. v.

TAKSIGELSE.

Paa manges Vegne bringer
vi Hr. Madsen en Tak for at
Adgangen til »Paradisets Have«
er blevet aabnet for Gymnasie-
klasserne. Det bliver rigtignok
noget andet end en graa, kede-
lig Skolegaard, naar vi kan
vandre blandt de grønne Træer,
og nyde den herlige friske Luft
(frit efter Hr. Hauberg). Vi drøm-
mer allerede om Sommer.

Elever af I. G.

F. Zachariae's

Magasiner, Kultorvet 16

anbefaler

Bal- & Selskabs-

Habitter

færdigsyede og efter Maal,

med **Matros Bluse** fra Kr. 15

med **Jakke** fra Kr. 20

med **Smoking** . . . fra Kr. 25

Solid og elegant Forarbejdning

Søde Sager.

til Frikvarteret købes altid hos

Axel Nielsen

Vodroffplads Nr. 3.

Boldspilrekvisitter

købes bedst og billigst i

Foreningen

til indkøb af Boldrekvisitter.

Vestervoldgade 8.

København B.

(Aarskontingent 50 Øre)

Poul Holm.

Silkegade 11

Gymnastik- og Sportsdragter
Gymnastiksko og Fodboldstøvler.

Leverandør til
Henrik Madsens Skole.

Poul Holm

Silkegade 11.

Husk Skolens Boghdl.

H. A. SØLLING,

H. C. Ørstedsvej 42

(Hj. af Forchhammersvej)

Telf. 2340

Stort Lager af Skolebøger
og Skolerekvisitter til Henrik
Madsens Skole.

Annonce-Agenter
antages

med en Provision af

10 pCt.

af det Beløb, der indkasseres.

Vor Frue Boglade.

Største Udvalg af udenlandsk
Litteratur i billige Udgaver.

— Forlang Katalog —

Nørregade 13. Tlf. 9612.

En Annonce i „Brændpunktet“
faas ikke fuldstændig

gratis

men en Plads som denne koster
kun 1 Kr.

Skrivebord til Salg.

Billet mrk. 100

modtager dette Blads Kontor.

Redaktionen sluttet den 7de Marts
